

Грабчо.

Не каза ли ти нѣма вече да я тръсишъ ?

Славчо.

Напротивъ ! Сега най-много полудявамъ за нея.

Грабчо.

Какъ, обѣенко, пакъ ли сѣщата пѣсень ?

Славчо.

Нищо нѣма да мя направи да промѣня мнѣніе.

Грабчо.

Ще видишъ ты, предателю ! Искамъ да тя направя . . .

Славчо.

Правете каквото щете !

Грабчо.

Да не бы да си ся явилъ другъ нѣтъ предъ очитѣ ми !

Славчо.

На драго сърдце !

Грабчо.

Испаждамъ тя отъ къщата си.

Славчо.

Испаждете мя.

Грабчо.

Не щѣ вече да тя зная за мой сынъ !

Славчо.

Да бѣде по волята ви.

Грабчо.

Исключавамъ тя отъ наслѣдството ми.